

Αναζήτηση της Χρονικά Βέλτιστης Στρατηγικής για Μείωση των Εκπομπών Αερίων του Θερμοκηπίου στην Ευρώπη

Χρύσω Σωτηρίου και Θεόδωρος Ζαχαριάδης

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Για την αποτροπή σημαντικής αλλαγής στο παγκόσμιο κλίμα, όλες οι χώρες του κόσμου καλούνται να μειώσουν τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου σε πολύ μεγάλο βαθμό κατά τις επόμενες δεκαετίες, σύμφωνα με την Παγκόσμια Συμφωνία που υπογράφηκε στο Παρίσι το 2015. Συνήθως, οι δεσμεύσεις των χωρών διατυπώνονται από εθνικές κυβερνήσεις με μεσοπρόθεσμο ορίζοντα (λ.χ. για το έτος 2030), ενώ οι επιστημονικές μελέτες δείχνουν ότι ο σχεδιασμός πολιτικής πρέπει από σήμερα να παίρνει υπόψη τις μακροχρόνιες εξελίξεις (τουλάχιστον μέχρι το 2050). Στην προσπάθειά της να επιτύχει μεσοπρόθεσμους στόχους μείωσης των εκπομπών της, μια χώρα μπορεί να επιλέξει μέτρα που θα καθιστούν ανέφικτη τη μεγαλύτερη μείωση των εκπομπών μακροπρόθεσμα.

Στη μελέτη αυτή αναπτύσσεται ένα απλό μοντέλο βελτιστοποίησης για τον σχεδιασμό στρατηγικής μείωσης των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου ελάχιστου κόστους σε εθνικό επίπεδο, λαμβάνοντας υπόψη α) την ύπαρξη δύο περιβαλλοντικών στόχων, ενός για το 2030 και ενός πιο φιλόδοξου για το 2050· και β) την ταχύτητα υλοποίησης κάθε μέτρου αυτής της στρατηγικής, κάτι που προσομοιώνει την αδράνεια του ενεργειακού συστήματος λόγω έλλειψης υποδομών ή την αδράνεια των κοινωνιών απέναντι σε μέτρα που απαιτούν αλλαγή καταναλωτικής συμπεριφοράς. Η μελέτη έχει ως σημείο εκκίνησης λεπτομερή τεχνολογικά και οικονομικά δεδομένα από την Κύπρο, αλλά αναπτύσσεται με τρόπο που να μπορεί να εφαρμοστεί σε οποιαδήποτε ευρωπαϊκή χώρα, για τους τομείς της οικονομίας που δεν εντάσσονται στο Ευρωπαϊκό Σύστημα Εμπορίας Δικαιωμάτων Εκπομπών.

Από την ανάλυση προκύπτει η διασύνδεση ανάμεσα στο πόσο φιλόδοξους στόχους θέτει μια χώρα μεσοπρόθεσμα και στη δυνατότητα της χώρας να επιτύχει έναν στόχο μεγάλης μείωσης εκπομπών μακροπρόθεσμα. Βασικό συμπέρασμα είναι ότι οι πανευρωπαϊκοί στόχοι μείωσης των εκπομπών για το 2030 καθιστούν δύσκολη την επίτευξη και των μακροπρόθεσμων στόχων για το 2050. Από την άλλη πλευρά, αν λάβει κανείς υπόψη τα οικονομικά οφέλη από τη μείωση των εκπομπών τόσο λόγω αποτροπής της κλιματικής αλλαγής όσο και λόγω μείωσης της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, προκύπτει το συμπέρασμα ότι τα φιλόδοξα μέτρα μείωσης των εκπομπών αποφέρουν καθαρό οικονομικό όφελος στην κοινωνία.